

✦ Texty na tento týden – Mk 8:11.12; Mt 15:21–28; L 7:1–10; Ef 2:8; Žd 11; Zj 14:12

✦ Základní verš

„Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme.“ (Žd 11:1)

Kdosi řekl: „Víra je jako Wi-Fi. Je neviditelná, ale má moc spojit nás s tím, co potřebujeme.“ Není pochyb o tom, že bez víry je vztah s Bohem nemožný.

Jaká je dnes tvá víra? Otřásla se někdy v samotných základech? Možná jsi prožil něco, co tě ochromilo natolik, že sis nedokázal představit, jak dál pokračovat ve vztahu s Bohem. A možná je tvá víra právě teď jako růže – ze zeleného stonku vyrašil malý pupen, který se postupně rozvinul v krásný, barevný květ a naplnil celé okolí svou omamnou vůní. Opravdu, „Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme“ (Žd 11,1). Víru si nemůžeme vytvořit sami, protože „míru víry udělal každému Bůh“ (Ř 12,3). Víra je Boží dar (Ef 2,8,9) – i věřit můžeme jen díky tomu, co v nás a pro nás koná Bůh.

Tento týden se zaměříme na otázku víry: Co dělat s pochybnostmi a nedostatkem víry? Jak podle Ježíše vypadá silná víra? A co vlastně znamená mít „Ježíšovu víru“?

✦ Osnova lekce:

Osmá lekce se věnuje víře/důvěře jako Božimu daru, který je nezbytný pro náš vztah s Bohem. Podíváme se na příklady silné i váhavé víry v evangeliích, ale i na to, jakým způsobem můžeme v našem životě překonávat pochybnosti.

- Mk 8:11.12 - Farizeové – „Neuvěříme, dokud...“ (neděle)
- L 7:8.9 - Římský setník – příklad opravdové víry/důvěry (pondělí)
- Ef 2:8–10 - Víra jako odpověď na Boží milost (úterý)
- Žd 11 - Víra jako základ duchovního života (středa)
- Zj 14:12 - „Ježíšova víra“ – nejlepší obraz skutečné důvěry (čtvrtek)

NE 17. května – DEJ MI ZNAMENÍ!

Mk 8:11.12 „¹¹Přišli farizeové a začali se s ním přit; žádali na něm znamení z nebe a tak ho pokoušeli. ¹²V duchu si povzdechl a řekl: „Proč toto pokolení žádá znamení? Amen, pravím vám, tomuhle pokolení nebude dáno žádné znamení.““

Dt 4:7-10 „⁷Což se najde jiný veliký národ, jemuž jsou jeho bohové tak blízko, jako je nám Hospodin, náš Bůh, kdykoli k němu voláme? ⁸A má jiný veliký národ nařízení a práva tak spravedlivá jako celý tento zákon, který vám dnes předkládám? ⁹Jenom si dej pozor a velice se střež zapomenout na věci, které jsi viděl na vlastní oči, aby nevyzimely z tvého srdce po všechny dny tvého života. Seznam s nimi své syny i vnuky. ¹⁰Nezapomeň na den, kdy jsi stál před Hospodinem, svým Bohem, na Chorebu, kdy mi řekl Hospodin: „Shromáždí mi lid a dám jim slyšet svá slova, aby se mě naučili bát po všechny dny svého života na zemi a učili tomu i své syny.““

Dt 8:2.3 „²Připomínej si celou tu cestu, kterou tě Hospodin, tvůj Bůh, vodil po čtyřicet let na poušti, aby tě pokouřil a vyzkoušel a poznal, co je v tvém srdci, zda budeš dbát na jeho přikázání, či nikoli. ³Pokořoval tě a nechal tě hladovět, potom ti dával jíst mannu, kterou jsi neznal a kterou neznali ani tvoji otcové. Tak ti dával poznat, že člověk nežije pouze chlebem, ale že člověk žije vším, co vychází z Hospodinových úst.“

J 20:30.31 „³⁰Ještě mnoho jiných znamení učinil Ježíš před očima učedníků, a ta nejsou zapsána v této knize. ³¹Tato však zapsána jsou, abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste věřice měli život v jeho jménu.“

Mt 24 „¹Když Ježíš vyšel z chrámu a odcházel odtud, přistoupili k němu učedníci a ukazovali mu na chrámové stavby. ²On však jim řekl: „Vidíte toto všechno? Amen, pravím vám, že tu nezůstane kámen na kameni, všechno bude rozmetáno.“ ³Když seděl na Olivové hoře a byli sami, přistoupili k němu učedníci a řekli: „Pověz nám, kdy to nastane a jaké bude znamení tvého příchodu a skonání věku!“ ⁴Ježíš jim odpověděl: „Mějte se na pozoru, aby vás někdo nesvedl. ⁵Neboť mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat: „já jsem Mesiáš“ a svedou mnohé. ⁶Budete slyšet válečný ryk a zvěsti o válkách; hleďte, abyste se nelekali. Musí to být, ale to ještě nebude konec. ⁷Povstane národ proti národu a království proti království, bude hlad a zemětřesení na mnoha místech.“

⁸Ale to vše bude teprve začátek bolesti. ⁹Tehdy vás budou vydávat v souzení i na smrt a všechny národy vás budou nenávidět pro mé jméno. ¹⁰A tehdy mnozí odpadnou a navzájem se budou zrazovat a jedni druhé nenávidět; ¹¹povstanou lživí proroci a mnohé svedou, ¹²a protože se rozmůže nepravost, vychladne láska mnohých. ¹³Ale kdo vytrvá až do konce, bude spasen. ¹⁴A toto evangelium o království bude kázáno po celém světě na svědectví všem národům, a teprve potom přijde konec. ¹⁵Když pak uvidíte ‚znesvěcující ohavnost‘, o níž je řeč u proroka Daniela, jak stojí na místě svatém – kdo čteš, rozuměj – ¹⁶tehdy ti, kdo jsou v Judsku, ať uprchnou do hor; ¹⁷kdo je na střeše, ať nesestupuje, aby si něco vzal z domu; ¹⁸a kdo je na poli, ať se nevrací, aby si vzal plášť. ¹⁹Běda těhotným a kojícím v oněch dnech! ²⁰Modlete se, abyste se nemuseli dát na útek v zimě nebo v sobotu. ²¹Neboť tehdy nastane hrozné souzení, jaké nebylo od počátku světa až do nynějška a nikdy již nebude. ²²A kdyby nebyly ty dny zkráceny, nebyl by spasen žádný člověk; ale kvůli vyvoleným budou ty dny zkráceny. ²³Tehdy, řekne-li vám někdo: ‚Hle, tu je Mesiáš nebo tam,‘ nevěřte! ²⁴Neboť vyvstanou lžimesiášové a lživí proroci a budou předvádět veliká znamení a zázraky, že by svedli i vyvolené, kdyby to bylo možné. ²⁵Hle, řekl jsem vám to předem. ²⁶Když vám řeknou: ‚Hle, je na poušti,‘ nevycházejte! ‚Hle, v tajných úkrytech,‘ nevěřte tomu! ²⁷Neboť jako blesk ozáří oblohu od východu až na západ, takový bude příchod Syna člověka. ²⁸Kde je mrtvola, slétnou se i supi. ²⁹Hned po souzení těch dnů se zatmí slunce, měsíc ztratí svou zář, hvězdy budou padat z nebe a mocnosti nebeské se zachvějí. ³⁰Tehdy se ukáže znamení Syna člověka na nebi; a tu budou lomit rukama všechny čeledi země a užří Syna člověka přicházet na oblacích nebeských s velkou mocí a slávou. ³¹On vyšle své anděly s mohutným zvukem polnice a ti shromáždí jeho vyvolené od čtyř úhlů světa, od jedněch konců nebe ke druhým. ³²Od říkovníku si vezměte poučení: Když už jeho větve raší a vyráží listy, víte, že je léto blízko. ³³Tak i vy, až toto všecko uvidíte, vězte, že ten čas je blízko, přede dveřmi. ³⁴Amen, pravím vám, že nepomine toto pokolení, než se to všechno stane. ³⁵Nebe a země pominou, ale má slova nepominou. ³⁶O onom dni a hodině však neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn; jenom Otec sám. ³⁷Až přijde Syn člověka, bude to jako za dnů Noeho: ³⁸Jako tehdy před potopou hodovali a pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noe vešel do korábu, ³⁹a nic nepoznali, až přišla potopa a zachvátila všechny – takový bude i příchod Syna člověka. ⁴⁰Tehdy budou dva na poli, jeden bude přijat a druhý zanechán. ⁴¹Dvě budou mlít obilí, jedna bude přijata a druhá zanechána. ⁴²Bděte tedy, protože nevíte, v který den váš Pán přijde. ⁴³Uvažte přece: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční dobu přijde zloděj, bděl by a zabránil by mu vloupat se do domu. ⁴⁴Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete. ⁴⁵Když pán ustanovuje nad svou čeledí služebníka, aby jim včas dával pokrm, který služebník je věrný a rozumný? ⁴⁶Blaze tomu služebníku, kterého pán při svém příchodu nalezne, že tak činí. ⁴⁷Amen, pravím vám, že ho ustanoví nade vším, co mu patří. ⁴⁸Když si však špatný služebník řekne: ‚Můj pán nejde,‘ ⁴⁹a začne bít své spoluslužebníky, hodovat a pít s opilci, ⁵⁰tu pán toho služebníka přijde v den, kdy to nečeká, a v hodinu, kterou netuší, ⁵¹vyžene ho a vykáže mu úděl mezi pokrytci; tam bude pláč a skřípění zubů.“

J 20:29 „Ježíš mu řekl: „Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.““

Žd 11:1 „Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme.“

PO 18. května – JEŽÍŠ VIDÍ NAŠI VÍRU

L 7:8-9 „⁸Vždyť i já podléhám rozkazům a vojákům rozkazují; řeknu-li některému ‚jdi‘, tak jde; jinému ‚pojď sem‘, tak přijde; a svému otroku ‚udělej to‘, tak to udělá.“ ⁹Když to Ježíš uslyšel, podivil se, obrátil se k zástupu, který ho následoval, a řekl: „Pravím vám, že tak velikou víru jsem nenalezl ani v Izraeli.““

Mk 4:40 „Ježíš jim řekl: „Proč jste tak ustrašení? Ještě nemáte víru?““

Mt 15:21-28 „²¹Ježíš odud odešel až do okolí Týru a Sidónu. ²²A hle, jedna kananejská žena z těch končin vyšla a volala: „Smiluj se nade mnou, Pane, Synu Davidův! Má dcera je zle posedlá.“ ²³Ale on jí neodpověděl ani slovo. Jeho učedníci přistoupili a žádali ho: „Zbav se jí, vždyť za námi křičí!“ ²⁴On odpověděl: „Jsem poslán jen ke ztraceným ovcím z lidu izraelského.“ ²⁵Ale ona přistoupila, klaněla se mu a řekla: „Pane, pomoz mi!“ ²⁶On jí odpověděl: „Nesluší se vzít chléb dětem a hodit jej psům.“ ²⁷A ona řekla: „Ovšem, Pane, jenže i psi se živí z drobtů, které spadnou ze stolu jejich pánů.“ ²⁸Tu jí Ježíš řekl: „Ženo, tvá víra je veliká; staň se ti tak, jak chceš.“ A od té hodiny byla její dcera zdráva.“

J 2:23-25 „²³Když byl v Jeruzalémě o velikonočních svátcích, mnozí uvěřili v jeho jméno, protože viděli znamení, která činil. ²⁴Ježíš jim však nesvědčoval, kdo je, poněvadž všechny lidi znal; ²⁵nepotřeboval, aby mu někdo o někom říkal svůj soud. Sám dobře věděl, co je v člověku.“

L 7:1-10 „¹Když to všechno svým posluchačům pověděl, odešel do Kafarnaum. ²Tam měl jeden setník otroka, na němž mu velmi záleželo; ten byl na smrt nemocen. ³Když setník uslyšel o Ježíšovi, poslal k němu židovské starší a žádal ho, aby přišel a zachránil život jeho otroka. ⁴Ti přišli k Ježíšovi a snažně ho prosili: „Je hoden, abys mu to udělal; ⁵neboť miluje náš národ, i synagógu nám vystavěl.“

PÁ 22. května – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Jsme ospravedlněni (je nám odpuštěno a jsme a smířeni s Bohem) vírou (Ř 5,1). A zároveň jsme i posvěceni (dostáváme moc být jako Ježíš) vírou (Sk 26,18). Když pozveme Ježíše do svého života, stáváme se vírou i Božími dětmi (J 1,12). Žijeme vírou v Božího Syna (Ga 2,20).

„Nikdo není zdánlivě bezmocnější, ve skutečnosti však neporazitelnější, než člověk, který cítí svou prázdnotu a plně spoléhá na zásluhy Spasitele. Modlitbou, studiem Božího slova a vírou v stálou Boží přítomnost může i ten nejslabší člověk žít ve spojení s živým Kristem, který ho uchopí svou pevnou rukou a už ho nikdy nepustí.“ (MH 182; ŽNP 90)

„Jejich víra by byla musela být posílána upřímnou modlitbou, postem a pokorou srdce. Museli by se zříci svého „já“ a nechat se ovládnout Duchem svatým a Boží mocí. Člověk se musí opravdově a vytrvale modlit k Bohu ve víře, která jej vede k úplné a bezvýhradné odevzdanosti Pánu a jeho dílu. Jen tak může získat pomoc Ducha svatého v boji proti vládčům a temným mocnostem tohoto světa i proti zlým duchům v nebesích.“ (DA 431; TV 276)

Otázky k rozhovoru

1. Kterých pět hlavních bodů je zdůrazněno v citátu výše, pokud jde o spolupráci s Duchem svatým v boji proti nepříteli?
2. Jakou roli hraje v tomto boji víra?
3. Jakou roli hraje víra ve vašem životě právě teď?
4. Přečtěte si Žd 10,23. Proč je důležité pevně se držet svého vyznání víry?
5. Uvažujte o skutečnosti, že když se cítíme bezmocní, je to pro nás přiležitost spolehnout se více na Ježíše.

Shrnutí

Bůh dává každému člověku určitou míru víry jako základ pro vztah s ním. Ježíš, Původce a Dokonavatel naší víry, nám ukázal skutečnou moc víry. Když je naše víra malá a přicházíme s pláčem, prosbou a odevzdaným srdcem, Bůh bude v našich životech konat zázraky (viz Jr 31,2–4.9.11.12). Povede nás po svých přímých cestách, abychom neklopýtali a byli naplněni klidem. Ježíš je dokonalým příkladem ve všem. Když máme Ježíšovu víru, je zřejmé, že jsme jeho lidem v době konce.

20:53

⁶Ježíš šel s nimi. A když už byl nedaleko jeho domu, poslal k němu setník své přátele se vzkazem: „Pane, neobtěžuj se; vždyť nejsem hoden, abys vstoupil pod mou střechu. ⁷Proto jsem se ani neodvážil k tobě přijít. Ale dej rozkaz, a můj sluha bude zdráv. ⁸Vždyť i já podléhám rozkazům; řeknu-li některému „jdi“, tak jde; jinému „pojď sem“, tak přijde; a svému otroku „udělej to“, tak to udělá.“ ⁹Když to Ježíš uslyšel, podivil se, obrátil se k zástupu, který ho následoval, a řekl: „Právím vám, že tak velikou víru jsem nenalezl ani v Izraeli.“ ¹⁰Když se poslové navrátili do setníkova domu, nalezli toho otroka zdravého.“

Mk 9 „¹Rekl jim také: „Amen, pravím vám, že někteří z těch, kteří tu stojí, neokusí smrti, dokud nespatri Boží království přicházející v moci.“ ²Po šesti dnech vzal s sebou Ježíš jen Petra, Jakuba a Jana a vyvedl je na vysokou horu, kde byli sami. A byl proměněn před jejich očima. ³Jeho šat byl zářivě bílý, jak by jej žádný bělič na zemi nedovedl vyblít. ⁴Zjevil se jim Eliáš a Mojžíš a rozmlouvali s Ježíšem. ⁵Petr promluvil a řekl Ježíšovi: „Mistře, je dobré, že jsme zde; udělejme tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ ⁶Nevěděl, co by řekl; tak byli zděšeni. ⁷Tu přišel oblak, zastínil je a z oblaku se ozval hlas: „Toto jest můj milovaný Syn, toho poslouchajte.“ ⁸Když se pak rychle rozhlédli, neviděli u sebe již nikoho jiného než Ježíše samotného. ⁹Když sestupovali z hory, přikázal jim, aby nikomu nevypravovali, co viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých. ¹⁰To slovo je zaujalo a společně rozbírali, co to znamená vstát z mrtvých.“

¹¹A vyptávali se: „Proč říkají zákoníci, že napřed musí přijít Eliáš?“ ¹²Rekl jim: „Eliáš má přijít napřed a obnovit všecko. Jak to však, že je psáno o Synu člověka, že má mnoho vytrpět a být v opovržení?“ ¹³Ale pravím vám, že Eliáš již přišel a učinili mu, co se jim líbilo, jak je to o něm psáno.“ ¹⁴Když přišli k ostatním učedníkům, spatřili kolem nich veliký zástup a zákoníky, kteří se s nimi přeli. ¹⁵A celý zástup, jakmile ho uviděl, užasl; přibíhali k němu a zdravili ho. ¹⁶Ježíš se jich otázel: „Oč se s nimi přete?“ ¹⁷Jeden člověk ze zástupu mu odpověděl: „Mistře, přivedl jsem k tobě svého syna, který má zlého ducha, a nemůže mluvit. ¹⁸Kdekoli se ho zmocní, povolí ho a on má pěnu u úst, skřípe zuby a strne. Požádal jsem tvé učedníky, aby ducha vyhnali, ale nedokázali to.“ ¹⁹Odpověděl jim: „Pokolení nevěřící, jak dlouho ještě budu s vámi? Jak dlouho vás mám ještě snášet? Přiveďte ho ke mně!“ ²⁰I přivedli ho k němu. Když ten duch Ježíše spatřil, hned chlapce zkroutil křeč; padl na zem, svíjel se a měl pěnu u úst. ²¹Ježíš se zeptal jeho otce: „Odkdy to má?“ Odpověděl: „Od dětství. ²²A často jej zlý duch srazil, dokonce do ohně i do vody, aby ho zahubil. Ale můžeš-li, slituj se nad námi a pomoz nám.“ ²³Ježíš mu řekl: „Můžeš-li! Všechno je možné tomu, kdo věří.“ ²⁴Chlapcův otec nemůže vyjít jinak než modlitbou.“

²⁵Když Ježíš viděl, že se sbíhá zástup, pohrozil nečistému duchu: „Duchu němý a hluchý, já ti nařizuji, vyjdi z něho a nikdy už do něho nevráť se!“ ²⁶Duch vykřikl, silně jím zalomcoval a vyšel; chlapec zůstal jako mrtvý, takže mnozí říkali, že umřel. ²⁷Ale Ježíš ho vzal za ruku, pozvedl ho a on vstal. ²⁸Když vešel do domu a jeho učedníci s ním byli sami, ptali se ho: „Proč jsme ho nemohli vyhnat my?“ ²⁹Rekl jim: „Takový duch nemůže vyjít jinak než modlitbou.“ ³⁰Když odtamtud vyšli, procházeli Galileou; Ježíš však nechtěl, aby se o tom vědělo, 31Neboť učil své učedníky a říkal jim: „Syn člověka je vydáván do rukou lidí a zabijí ho; a až bude zabit, po třech dnech vstane.“ ³²Oni však tomu slovu nerozuměli a báli se ho zeptat. ³³Přišli do Kafarnaum. Když byl doma, ptal se jich: „O čem jste cestou uvažovali?“ ³⁴Ale oni mlčeli, neboť cestou se mezi sebou dohadovali, kdo je největší. ³⁵Ježíš usedl, zavolal svých Dvanáct a řekl jim: „Kdo chce být prvním, buď ze všech poslední a služebník všech.“ ³⁶Pak vzal dítě, postavil je doprostřed nich, objal je a řekl jim: ³⁷„Kdo přijme jedno z takových dětí v mém jménu, přijímá mne; a kdo mne přijme, nepřijímá mne, ale toho, který mě poslal.“ ³⁸Jan mu řekl: „Mistře, viděli jsme kohosi, kdo v tvém jménu vyhání demony, ale s námi nechodil; i bránili jsme mu, protože s námi nechodil.“ ³⁹Ježíš však řekl: „Nebraňte mu! Žádný, kdo učiní mocný čin v mém jménu, nemůže mi hned nato zloředit.“ ⁴⁰Kdo není proti nám, je pro nás. ⁴¹Kdokoli vám podá číši vody, protože jste Kristovi, amen, pravím vám, nepřijde o svou odměnu.“ ⁴²„Kdo by svedl k hříchu jednoho z těchto nepatrných, kteří ve mne věří, lépe by mu bylo, kdyby mu dali na krk mlýnský kámen a hodili ho do moře.“ ⁴³Svádí-li tě k hříchu tvá ruka, utni ji; lépe je pro tebe, vejdeš-li do života zmrzačen, než abys šel s oběma rukama do pekla, do ohně neuhasitelného.“ ⁴⁴kde červ jejich neumírá a oheň nehasne“ ⁴⁵A svádí-li tě k hříchu noha, utni ji; lépe je pro tebe, vejdeš-li do života chromý, než abys byl s oběma nohami uvržen do pekla. ⁴⁶kde červ jejich neumírá a oheň nehasne“ ⁴⁷A jestliže tě svádí oko, vyloupni je; lépe je pro tebe, vejdeš-li do Božího království jednooký, než abys byl s oběma očima uvržen do pekla, ⁴⁸kde jejich červ neumírá a oheň nehasne.“ ⁴⁹Každý bude solen ohněm. ⁵⁰Sůl je dobrá; ztratí-li však svou slanost, čím ji osolíte? Mějte sůl v sobě a žijte mezi sebou v pokoji.“

ÚT 19. května – VÍRA NENÍ POCIT

Ef 2:8-10 „⁸Milostí tedy jste spaseni skrze víru. ⁹Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit. ¹⁰Jsmo přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvoření k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil.“

Mt 17:20 „On jim řekl: „Pro vaši malověrnost! Amen, pravím vám, budete-li mít víru jako zrnko hořčice, řeknete této hoře: „Přešli odtud tam“, a přejde; a nic vám nebude nemožné.“

Mt 13:31-32 „³¹Ještě jiné podobnosti jim předložil: „Království nebeské je jako hořčičné zrnko, které člověk zasel na svém poli; ³²je sice menší než všechna semena, ale když vyroste, je větší než ostatní byliny a je z něho strom, takže přilétají ptáci a hnízdí v jeho větvích.““

Ř 12:3 „Každému z vás říkám na základě milosti, která mi byla dána: Nesmyslejte výš, než je komu určeno, ale smýšlejte o sobě střízlivě, podle toho, jakou míru víry udělil každému Bůh.“

Jr 31:3 „Hospodin se mi ukázal zdaleka: „Miloval jsem tě odvěkou láskou, proto jsem ti tak trpělivě prokazoval milosrdenství.“

Mk 9:24 „Chlapcův otec rychle vykřikl: „Věřím, pomoz mé nedověře.““

Žd 12:1-2 „Proto i my, obklopeni takovým zástupem svědků, odhodme všechnu přítěž i hříchy, který se nás tak snadno přichytí, a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo, ²s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle. Místo radosti, která se mu nabízel, podstoupil kříž, nedbaje na potupu; proto usedl po pravici Božího trůnu.“

2Pa 15:7 „Jedněte tedy rozhodně, necht' vaše ruce neochabnou, neboť vaše jednání bude odměněno!“

Ř 3:22-26 „²²Boží spravedlnost skrze víru v Ježíše Krista pro všechny, kdo věří. Není totiž rozdíl: ²³všichni zhrěšili a jsou daleko od Boží slávy; ²⁴jsou ospravedlňováni zadarmo jeho milostí vykopením v Kristu Ježíši. ²⁵Jeho ustanovil Bůh, aby svou vlastní smrtí se stal smírnou obětí pro ty, kdo věří. Tak prokázal, že byl spravedlivý, když již dříve trpělivě promíjel hříchy. ²⁶Svou spravedlnost prokázal i v nynějším čase, aby bylo zjevné, že je spravedlivý a ospravedlňuje toho, kdo žije z víry v Ježíše.“

L 7:50 „A řekl ženě: „Tvá víra tě zachránila, jdi v pokoj!““

ST 20. května – PŘÍKLADY VÍRY

Žd 11:1-3.6 „¹Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme.

²K takové víře předků se Bůh přiznal svým svědectvím. ³Ve víře chápeme, že Božím slovem byly založeny světy, takže to, na co hledíme, nevzniklo z viditelného. [...]

⁶Bez víry však není možné zalíbit se Bohu. Kdo k němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kdo ho hledají.“

Žd 11:7-40 „⁷Noe věřil, a proto pokorně přijal, co mu Bůh oznámil a co ještě nebylo vidět, a připravil koráb k záchraně své rodiny. Svou vírou vynesl soud nad světem a získal podíl na spravedlnosti založené ve víře. ⁸Abraham věřil, a proto uposlechl, když byl povolán, aby šel do země, kterou měl dostat za úděl; a vydal se na cestu, ačkoli nevěděl, kam jde. ⁹Věřil, a proto žil v zemi zaslíbené jako cizinec, bydlel ve stanech s Izákem a Jákobem, pro které platilo totiž zaslíbení, ¹⁰a upínal naději k městu s pevnými základy, jehož stavitel a tvůrcem je sám Bůh. ¹¹Také Sára věřila, a proto přijala od Boha moc, aby se stala matkou, ačkoli už překročila svůj čas; pevně věřila tomu, kdo jí dal zaslíbení. ¹²Tak z jednoho muže, a to už starce, vzešlo tolik potomků, jako bezpočtu je hvězd na nebi a jako je písku na mořském břehu. ¹³Ve víře zemřeli ti všichni, i když se splnění slibů nedožili, nýbrž jen zdálky je zahlédli a pozdravili, vyznávající, že jsou na zemi jen cizinci a přistěhovanci. ¹⁴Tím dávají najevo, že po pravé vlasti teprve touží. ¹⁵Kdyby měli na mysli zemi, z níž vykoučili, měli možnost se tam vrátit. ¹⁶Ale oni toužili po lepší vlasti, po vlastní nebeské. Proto sám Bůh se nestydí nazývat se jejich Bohem. Vždyť jim připravil své město. ¹⁷Abraham věřil, a proto šel obětovat Izáka, když byl podroben zkoušce. Svého jediného syna byl hotov obětovat, ačkoli se mu dostalo zaslíbení a bylo mu řečeno: ¹⁸„Izáka bude pocházet tvé potomstvo.“ ¹⁹Počítal s tím, že Bůh je mocen vzkřísit i mrtvé. Proto dostal Izáka zpět jako předobraz budoucího vzkříšení. ²⁰Izák věřil, a proto Jákobovi a Ezauovi dal požehnání v pohledu do budoucna. ²¹Jákob věřil, a když umíral, požehnal oběma Josefovým synům a poklonil se přitom k vrcholu své berly. ²²Josef věřil, a na sklonku svého života řekl, že synové izraelských vyjdou z Egypta, a nařídil, co se má stát s jeho kostmi. ²³Mojžíšovi rodiče věřili, a proto svého syna tři měsíce po narození ukryvali; viděli, že je to vyvolené dítě, a nezalekli se královského rozkazu. ²⁴Mojžíš věřil, a proto, když dospěl, odepřel nazývat se synem faraónovy dcery. ²⁵Raději chtěl snášet příkoří s Božím lidem než na čas žít příjemně v hříchu; ²⁶a Kristovo pohanění pokládal za větší bohatství než všechny poklady Egypta, neboť upíral svou mysl k budoucí odplatě. ²⁷Věřil, a proto vyšel z Egypta a nedal se zastrážit královým hněvem; zůstal pevný, jako by Neviditelného viděl. ²⁸Věřil, a proto ustanovil hod beránka a dal pokropit dveře jeho krvi, aby se zhoubece nemohl dotknout porozených. ²⁹Izraelské věřili, a proto prošli Rudým mořem jako po suché zemi, ale když se o to pokusili Egypťané, pohltily je vlny. ³⁰Izraelské věřili, a proto před nimi padly hrady Jericha, když je obcházeli po sedm dní. ³¹Nevěštka Rachab věřila, a proto přátelsky přijala vyzvědače a nezahynula s nevěřícími.

³²Mám ještě pokračovat? Vždyť by mi nestačil čas, kdybych měl vyprávět o Gedeónovi, Barákovi, Samsonovi, Jefiovi, Davidovi, Samuelovi a prorocích, ³³kteří svou vírou dobývali království, uskutečňovali Boží spravedlnost, dosáhli toho, co jim bylo zaslíbeno; ³⁴zavírali tlamy lvům, krotili plameny ohně, unikali ostří meče, v slabosti nabývali síly, vedli si hrdinsky v boji, zaháněli na útěk vojska cizinců; ³⁵ženám se jejich mrtví vraceli vzkříšení. Jiní byli mučeni a odmítli se zachránit, protože chtěli dosáhnout něčeho lepšího, totiž vzkříšení. ³⁶Jiní zakusili výsměch a bičování, ba i okovy a žalář. ³⁷Byli kamenováni, mučeni, řezáni pilou, umírali pod ostřím meče. Chodili v ovčích a kozích kůžích, trpěli nouzí, zakoušeli útlak a souzení. ³⁸Všech jich nebyl hoden, bloudili po pouštích a horách, skrývali se v jeskyních a roklinách země. ³⁹A ti všichni, ačkoli osvědčili svou víru, nedočkali se splnění toho, co bylo zaslíbeno, ⁴⁰neboť Bůh, který zamýšlel pro nás něco lepšího, nechtěl, aby dosáhli cíle bez nás.“

Mt 17:20 „On jim řekl: „Pro vaši malověrnost! Amen, pravím vám, budete-li mít víru jako zrnko hořčice, řeknete této hoře: „Přešli odtud tam“, a přejde; a nic vám nebude nemožné.““

Ř 10:17 „Věra je tedy ze zvěstování a zvěstování z pověření Kristova.“

L 17:5 „Apoštolové řekli Pánu: „Dej nám více víry!““

Mk 9:24 „Chlapcův otec rychle vykřikl: „Věřím, pomoz mé nedověře.““

Fp 2:12-16 „¹²A tak, moji milí, jako jste vždycky byli poslušní – nikoli jen v mé přítomnosti, ale nyní mnohem více v mé nepřítomnosti – s bázní a chvěním uvádějte ve skutek své spasení. ¹³Neboť je to Bůh, který ve vás působí, že chcete i činíte, co se mu líbí. ¹⁴Všechno dělejte bez reptání a bez pochybování, ¹⁵abyste byli bezúhonní a ryzí, Boží děti bez poskvrny uprostřed pokolení pokřiveného a zvráceného. V něm sviťte jako hvězdy, které osvěcují svět, ¹⁶držte se slova života, abych se vámi mohl pochlubit v den Kristův, že jsem nadarmo neběžel ani se nadarmo nenamáhal.“

Mt 25:8 „Tu řekly ty pošelilí rozumným: „Dejte nám trochu oleje, naše lampy dohasínají!““

2K 5:7 „žijeme přece z víry, ne z toho, co vidíme.“

Píseň č. 34 „Věrný a stálý jsi“

1. Věrný a stálý jsi, Otče náš milý, žádný tě v lásce tvé nepřekoná. Vše kolem zvěstuje každičkou chvíli, že nikdo víc než ty nevykoná.

Refrén: Velká je věrnost tvá, nesmírná věrnost tvá, každého dne dáváš lásku nám znát. Všechno, co máme, je z milosti tvé, velká je láska tvá, již nás máš rád.

2. Celá tvá příroda o tobě svědčí, zima i léto i podzimu čas, jarního slunce jas tvá láska předčí, věrně nás vésti chce do lepších krás.

3. Odpouštěš hříchy nám, pokoj svůj dáváš, když s tebou můžem být, nechceme víc, v milosti své k sobě nás povoláváš, věčnému životu jdeme již vstříc.

ČT 21. května – JEŽÍŠOVA VÍRA

Zj 14:12 ČSP „Zde je ukáze vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží přikázání a Ježíšovu víru.“

Mt 26:39.42 „³⁹Poodešel od nich, padl tvář k zemi a modlil se: „Otče můj, je-li možné, at' mne mine tento kalich; avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš.“ [...] ⁴²Odešel podruhé a modlil se: „Otče můj, není-li možné, aby mne ten kalich minul, a musím-li jej pít, staň se tvá vůle.““

Mt 26:36-42 „³⁶Tu s nimi Ježíš přišel na místo zvané Getsemane a řekl učedníkům: „Počkejte zatím zde, já půjdu dál, abych se modlil.“ ³⁷Vzal s sebou Petra a oba syny Zebedeovy; tu na něho padl zármutek a úzkost. ³⁸Tehdy jim řekl: „Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte se mnou.“ ³⁹Poodešel od nich, padl tvář k zemi a modlil se: „Otče můj, je-li možné, at' mne mine tento kalich; avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš.“ ⁴⁰Potom přišel k učedníkům a zastihl je ve spánku. Řekl Petrovi: „To jste nemohli jedinou hodinu bdít se mnou? ⁴¹Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení. Duch je odhodlán, ale tělo slabé.“ ⁴²Odešel podruhé a modlil se: „Otče můj, není-li možné, aby mne ten kalich minul, a musím-li jej pít, staň se tvá vůle.““

Zj 5:9.10 „⁹A zpívali novou píseň: „Jsi hoden přijmout tu knihu a rozlomit její pečeti, protože jsi byl obětován, svou krví jsi Bohu vykoupil lidi ze všech kmenů, jazyků, národů a ras ¹⁰a učinil je královským kněžstvem našeho Boha; a ujmou se vlády nad zemí.““

Žd 11:6 „Bez víry však není možné zalíbit se Bohu. Kdo k němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kdo ho hledají.“

